

שְׁלַח לַחֲמֹד

שִׁבְת שְׁמִינִי עֶצְרַת | תשפ"ז

בצדקה תכונני

גליץ 446

סיפור לשבת

מעשה בהמגיד הקדוש מקוזניץ

מעשה בביתו של המגיד הקדוש רבי ישראל מעיר קוזניץ. ילדה בן, שחי רק שבע שנים. והיה חכם גדול. בשבת שקודם פטירתו, בפרשת חוקת בשלש סעודות, הלך וישב על שולחן זקנו המגיד ז"ל בצדו, שלא כרגיל. אז המגיד אמר דברי תורה על ענין מי מריבה ... פתח ההוא ינוקא ואמר תירוצ על ענין זה. איך משה רבינו הכה בסלע, טעם יפה מאד.

והיה ביום השלישי בתפלת שחרית, אז התפלל הילד שמונה עשרה ביתר עז ובאריכות וביגיעה רבה מאד. ובגמר תפלתו שאלו זקנו המגיד, למה כל כך האריך היום בתפלה? והשיב הילד, דע לך זקני, היקר מאדם, כי הודיעו לי מן השמים ליפטר מן העולם. ואני אומר לך שלא תתאמץ בתפלה על כך. כי כבר נגזרה גזרה, ולא תוכל לבטלה ממני, סבא היקר לי מאד. ומיד הלך הביתא אצל ההורים ונחלה, וביום החמישי לזה נפטר הילד.

ובערב שבת ישבו אמו הצדקנית ובמר בכתה מאד, אז אמר לה אביה המגיד, בתי היקרה, אם תראי איזה שמחה היה בגן עדן גדולה מאד, כשבא בנך הקדוש לשם, לא היית בוכה. יען כי אמרו על ינוקא זה צדיקי הדור, שהיתה בו נשמת משה רבינו, ולא בא לעולם אלא בשביל זה התירוצ שתיירץ שאמר על חטא משה במי מריבה. כי כך גזרה ההשגחה העליונה, וכך היה צריך להיות.

לכן מזה נבין כי בכל דור ודור הוא בא לעולם הזה, בשביל תועלת ישראל. שבכל דור ודור עד ביאת גואל צדק. ודע כי אשרי העם שככה לו, שככה עולה משה, יען כי שככה הוא בא בכל דור, מה שהיה, הוא. ראשי תיבות משה. ויתא ראשי עס, הוא המשיח האחרון במהרה יגלה אמן.

עוד. הרב חיד"א ז"ל מצא בספר כתיבת יד, כי לא היה שום תנא או אמורא שנקרא שמו משה, והוא פלא וסוד. והיינו דאמרי אינשי על הרמב"ם ממה ועד משה לא קם כמשה. שלא היה תנא, או אמורא שנקרא משה. ע"כ. (ספר שם הגדולים דף מ"ז, חיד"א) ועוד שם דף ד' אומר, שלא מצאנו בתנאים שבמשנה ובריייתא תנא ששמו אברהם. גם באמוראים אין, רק תני אברהם יש. ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו. לא כהתה עינו ולא נס ליחו.

בס"ד. בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא. ואפילו ספר תורה שבהיכל ארוז"ל. ורש"י אמר, אף משמת לא כהתה עינו. ומזה משמע שהוא חי עדיין אבל נגזו מעין כל חי עד שייתא ראשי עס, הוא משה בביאת גואל צדק. וזהו סוד גדול וכמוס אצל רז"ל. ואין לנו עסק בנסתרות והבין.

(מעשי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגזי קדם

אות ח'

חולה [המשך]

מרן הגרי"ז לא הסכים שיגלו שהוא חולה, ורק בסוף ימיו, כאשר החמיר מצבו מאוד, הוא הסכים לגלות. כן דברי הגר"מ שטרנבוך.

אין לספר בשבחיו של אדם חולה, כי סכנה היא לו. כן כתב רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ הברשטאם מסטראפקוב ("אוצרות ירושלים"): "מקובל בדינו מתלמידי בעש"ט, שאם יש חולה - אין להפליג בשבחיו, כי אם יפליגו בשבחיו - יטען המקטרג: הלא הוא כבר השלים חוקו ואין לו לבלות ימיו בעולם הזה לחינם. על כן, אדרבה, צריך למעט בשבחיו ולטעון שעדיין לא עשה אפילו החצי ממה שצריך לעשות, ומוכרח עוד להאריך ימים ושנים כדי להרבות מצוות ומעשים טובים."

חולה סופני

חולה שהרופאים התייאשו מחייו ואמרו שעל פי דרך הטבע אין לו סיכוי לחיות - אין להתפלל עליו בפה, אלא במחשבה בלבד, "והיודע מחשבות יתברך שמו ישלח דברו וירפאהו".

כן כתב בעל "דברי חיים ושלום" (אות תקעה).

חולין

מקובל בשם ה"חתם סופר", שבכל זמן שציבור בני הישיבות היו עוסקים במסכת חולין - היו פוגרומים ושחיתות. ב"ספר הזכרון" ל"חתם סופר" (עמוד ו) מובא, שיש להתענות לפני שמתחילים ללמוד מסכת חולין - "כמבואר בספר 'חסידים' להתענות קודם לימוד מסכת חולין ויבמות; ובספר 'יוסף אומץ' אכן ראיתי כמה מקדמונים נוחי נפש, שקודם שהתחילו ללמוד חולין בשיבה גזרו תענית. והטעם, מפני שלא יקטרג המשטין בתלמידי חכמים המראים הלכות שחיטה בעצמם."

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
19:39	18:58	17:47	
19:36	19:00	18:04	תל אביב
19:38	18:59	17:56	חיפה
19:39	19:00	18:05	באר שבע

צדקה ומרפא

מאמרים בנושא הצדקה

מצות הכנסת אורחים לווי האורח

גדולה מצות לווי האורח יותר מהכנסתו (רמב"ם, אבל, יד, ב). שבזמן שאברהם הלך ללוות את האורחים המתינה לו שכינה. וכל שאינו מלנה את האורח כאלו שופך דמים (סוטה מו:). במעשה עגלה ערופה מאשימים את המארחים במוות אורחם בדרך, מאחר שלא לווהו (רש"י דברים כא, ז). חז"ל קבעו שיעור שיש ללוות - שהוא תחום שבת, כלומר 2,000 אמה מחוץ לעיר. מטרת הלווי היא להראות לו הדרך שלא יטעה, וינצל מליסטים וחיות, ולכן כתב בעיון יעקב (סוטה שם) ללמד זכות על שפיוס לא נהגו ללוות מכיון שהדרכים מישבות ומצינות לכווני הדרכים, ממילא די בלווי ארבע אמות, מלבד מה שפיוס נוסע והולך בצותא עם כמה בני אדם.

חביבות המצוה

התורה מספרת, שכאשר היה אברהם אבינו חולה ביום השלישי למיתו, וזה לקבלת פני שכינה, אך כשהודמנו לו אורחים - הניח את הקב"ה והלך לטפל באורחיו. מכאן אמרו: "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה" (שבת כזו). אברהם היה מרחם לאורחים, וכשנודמנו לו, רץ לקראתם על אף מחלתו, והפציר בהם לסור לביתו. למרות שנראו כפרכים, לא נמנע מלשמשם, נתן להם מים לרחיצת רגליהם, הושיבם בצל ועמד וזכין להם מאכלים משבחים.

ושרתם בעצמו, אף על פי שעמדו לרשותו עבדים ושפחות רבים (בראשית יח, א-ח). אף איוב השתבח בעצמו: "בחוף לא ילין בר דלתי לארח אפתי" (איוב לא, לב), ואף על פי כן אמר הקב"ה לאיוב: "עדין לא הגעת לחצי שיעור של אברהם" (אדר"נ, פרק ז). כמה חביבה מצות הכנסת אורחים לפני השי"ת, שנקבת פרשה שלמה בתורה המדברת בענין זה, והיא לאות לנו שנתחזק בזה גם כן כל ימי חיינו, וכמו שמצינו שכתב אחר מעשה זו שבת אותו הכתוב "עבור שיצוה את בניו גם כן לילך בדרך צדקומו". (אזהבת חסד חלק ג', פרק ראשון)

עונשה ושכרה

גדול עונשם של הנמנעים מהכנסת אורחים, שבגללה נחרקו עמום ומאב מישאל, שנאמר: "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים" (דברים כג, ה), ומשום כך אסורים לבוא בקהל ישראל (סנהדרין קג:). וכן עונשם של אנשי סדום בא על שנמנעו מהכנסת אורחים (ראש בראשית יט, ה, ופרוש רמב"ם שם, ועוד). ואף אשת לוט נענשה על כי חטאה במצות הכנסת אורחים (פרש"י בראשית יט, כו). ובקדמונים הובא: לכן תקנו על כל אכילה לטבל במלח, להזכיר לנו סבת הדבר שנענשה אשת לוט בהפיקתה למלח, מכיון שלא הכניסה אורחים, ועליה לזכר בשעת הסעודה להביא אורחים. נגעי בתים, אף הם באים כענש למי שאינו מכניס אורחים (יומא יא: לפי פרוש ר"ת). מאידך - מה - מה רב שכרה של הכנסת אורחים, בגללה זוכה ל: בנים [מדרך תנחומא ר"פ תצא. וראה מה שכתב הרה"ק רמ"מ מליובאוויטש באגרות קודש ח"ג, אגרת תשז, בשם הרה"ק המגיד ממעזריטש, רמז

בכתבו: "במה יזכה נער" - במה יזכה לכן זכר, ואת אחרו - על ידי מצות הכנסת אורחים]. פסרת עוונות (גמרא חגיגה כו, ופרש"י שם, ומנחות צו, ובפרוש רש"י ורבינו גרשום שם, וראה יונתן בן עוזיאל שמות מ, ו. וראה עוד גמרא ברכות י, ב). תורה דגל מחנה אפרים פרשת וירא בשם בעש"ט הקדוש). רפואה (אריז' החיים בשם הרה"ק ר"פ מקורין, ספר המדות ערך הכנסת אורחים, גר ישראל ח"א עמוד צ"ג בשם הרה"ק מרוזין, טהרת הקדש שער צדקה והכנסת אורחים בשם הרה"ק רבי רפאל מבצרשיד, קונטרס ביישישים חקמה עמוד ס"ד על פי מעשה מבצל בית אהרן מקרליו). גשמים (כף החיים פאלג' סימן ה' אות י על פי הגמרא תענית כג). וראש אוכל פרותיהם בעולם הזה, והקדן קימת לו לעולם הבא (שבת כזו).

לדוהו של ר' שלמה קלוגר זצ"ל

ספר ה'פסח חיים' ממנהגו של המגיד מדובנא זצ"ל: כשהיה שוכר בית דירה עבורו, התנה עם המשכיר, שהרשות בידו להכניס אורחים לביתו. קרה הדבר בעיר זמושץ - מקום מגוריו הקודם של המגיד - בערב אחד ראה איש עור בשתי עיניו עומד בשוק ונער קטן עומד לידו להדריכו בדרך, אבל אינם יודעים לאן לפנות, כי אין להם מקום לינה. המגיד הכניס את האיש ונערו לתוך ביתו וישב איתם עד שסדר אותם בבית דירה. למי שמת העור, והנער נשאר בודד וגלמוד, המגיד הכניס שוב את הנער לביתו ונחמו וגדלו כבן, נתגלו אצל הנער כשרונות עצומים, למד בשקידה ועשה חיל. והנער הזה גדל ויהי לגאון בישראל, הלא הוא הגאון ר' שלמה קלוגר זצ"ל.

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה | פרק י"ב

נתיבות השבת' עצות ודרכים לזכות לשמחה ותודיה בשבת המלכה בשבת השמחה בשלמות בעולמות העליונים

כתבו חז"ל (מכילתא יתרו) שבשבת צריך האדם לחשב כאלו כל מלאכתו עשויה וגמורה בשלמות, וע"י כך יזכה לשמח ביום השבת, וכתבו החידושי הרי"ם (אמרי הרי"ם יתרו) והמאמר עינים (פרשת כי תשא) שגם ברוחניות עליו לחשב כאלו כל מלאכתו עשויה בשלמות ולא לדאג כלל ממדרגתו הפחותה ביום השבת, אשר הוא יום שמחתו של המלך, ורק ע"י כך יזכה לקדשתה ושמחתה הגדולה.

ואפשר לבאר שזה הטעם שלא צותה התורה לשמח ביום השבת כמו שיש לשמח בחגים ומועדים, וזאת מפני שאם היינו מצוים על כך, היה על האדם על וצויו מכך שהוא צריך לשמח ביום השבת, ויתכן שיהיה טרוד מכך שאינו מצליח לשמח ביום זה, ובכך היה מחטיא את כל המטרה ומפסיד את כל המכון של השמחה בשבת, אשר בה עליו לחשב כאלו כל מלאכתו עשויה ללא שום דאגה וטרדה.

כי האדם צריך לשמח בשבת קדש בשמחה עצומה ללא שום דאגות וטרדות, וזאת מפני שביום השבת כל העולמות העליונים שרויים בשמחה עצומה מאד, כי ביום השבת הכל בשמים בתכלית השלמות כמו שיהיה בעת הגאולה השלמה (תפארת שלמה פ' מסעי).

כי דומה היא השבת לחתונה גדולה המתקיימת בכל שבוע מחדש בין הקב"ה לעם ישראל, ולכן עקר כבוד השבת הוא השמחה של השבת, כשם שכאשר אדם הבא לחתונה - עקר כבודו של החתן הוא שיהיה האדם שרוי בשמחה ושמח בשמחתו ביום חתנתו.

ולכן כאשר שאל רבי נחמן את תלמידו מוהרנ"ת האם היית בשמחה בשבת, ואמר לו: הנה עקשו תהיה לך סבה נוספת להיות בעצבות בשבת, וזאת מחמת שאינך זוכה עדין לשמחה בשבת. ובכך בא לרמז לו שגם בזה צריך האדם להיות שמח ללא שום לחץ ודאגות מכך שצריך לשמח - אלא לשמח בפשיטות גמורה מאד.

(מתוך ספר 'ישמחו במלכותך')

אבות ובנים

5. מדוע זכה אחאב לנצח את אויביו

אף שהיה מלך רשע?
א. כיוון שבימיו לא היו מלשינים בעם ישראל.

ב. כיוון שהיה עשיר גדול.

ג. כיוון שהיה גיבור גדול.

ד. כיוון שקיבל ברכות מהנביאים.

6. שנים שיושבים ועוסקים בתורה?...

א. יקבלו עושר גדול.

ב. יחיו לאורך ימים ושנים.

ג. שכינה ביניהם.

ד. יקבלו נחת מהילדים.

7. מה לימד הלל את הנוכרי שביקש ללמוד את כל התורה כולה על רגל אחת?

א. מצות תפילה.

ב. גמילות חסדים.

ג. מצות קורבנות.

ד. מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך.

8. מה הדין אם יש לו ספק בברכת הנהנין (דרבנן), האם מחוייב לברך או לא?

א. לא יאכל.

ב. ספק ברכות להקל, ולא יברך.

ג. יחזור על לימודו.

ד. בכל זאת יברך.

תשובות

1. מדוע אין נושאים נשים בחול

המועד?

א. אין זה סימן טוב.

ב. מפני שאין מערבין שמחה בשמחה.

ג. מפני שהוא יום טוב.

ד. גזרת הכתוב.

2. מה הדין אם שכח להזכיר משיב

הרוח?

א. לא חוזר.

ב. חוזר.

ג. בתוך הברכה מזכיר, לאחר חתימת

הברכה - אינו חוזר.

ד. שב ואל תעשה עדיף.

3. מה מזל של חודש תשרי?

א. מזל גדי.

ב. מזל עקרב.

ג. מזל טלה.

ד. מזל מאזניים.

4. במשך כמה זמן ניקר היתוש במוחו

של מיטוס?

א. שבע שנים.

ב. עשר שנים.

ג. שבעה חודשים.

ד. חמש שנים.

8' 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10' 11' 12'

"וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מִצְוֵי ה', אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". (ויקרא כג, מד).

איתא במשנה ראש השנה (פרק ב'), כיצד קדשו בית דין את החדש, לאחר שבדקו את העדים ונמצאו דבריהם אמת. וזו לשון המשנה: ראש בית דין אומר: "מקדש", וכל העם עונים אחריו: "מקדש מקדש". עכ"ל.

ושאלו בגמרא (כ"ה כה, ה): מנהגי מילי? אמר ר' חייא בר גמלא: אמר ר' יוסי בן שאול: אמר רבי: אמר קרא: "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מִצְוֵי ה'" - מפאן שראש בית דין אומר 'מקדש'. עכ"ל.

וביארנו ב'לקט הערות' בש"ס לובלין, בשם שפתי חכמים: שאף ראש חדש נקרא "מועד" (כמבואר בתוספות לעיל כא, ב ד"ה על שני), ו"מועדי ה'" משמעו אף כל ראש חדש. עכ"ד.

ונ"ל בס"ד שנרמז בכתוב שמדבר (גם) על מצות קדוש החדש, שכן המילים "מעדי הוי"ה" במילוי כן: מ"ם עי"ן דל"ת יו"ד, יו"ד-ה"י-וא"ו-ה"י בגי' בדיוק "קדוש החדש", וכאילו כתיב: וידבר משה את קדוש החדש אל בני ישראל.

[ואפשר להוסיף: מה היה מדבר משה (שהוא אב בית דין של הסנהדרין אז)? "משה את מעדי ה' אל" - ס"ת בגי' מקודש].

(תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א)

החפץ חיים

חומת הדת - פרק י גודל ההתחזקות שצריך לאדם לתורת ה'

מליצה על האדם שיעמוד לתחיה כמו שכתוב 'בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך'. ואחז"ל (באבות) והקיצות היא תשיחך לעוה"ב שהיא משיחה עבירו שיקיץ לתחיה. ועוד צריך לידע שלא כמה שיעלה לכאורה על הדעת שרק בעוה"ז צריך האדם לבקש מד' שייטיב לו כי גם שם צריך שיעשו לו טובות הרבה: א) בשכבו בקבר שידוע שגם אז צריך שמירה שלא יתדבקו עליו כוחות הטומאה וע"ז אמר הכתוב בשכבך תשמור עליך. ואיתא באבות 'בשכבך תשמור עליך בקבר'. ב) שינצל מן הגיהנם והתורה מצלת אותו וכדאיתא בזה"ק שאפילו תורה שלא לשמה מועלת עכ"פ להצילו מן הגיהנם. ג) שיוזה על ידה לעוה"ב וכדאיתא באבות 'ואל תתאוה לשולחנם' וכו' ששולחן גדול משלוחנם וכתוך גדול מכתרם והוא הכל ע"י התורה שמאיר לע"ל אור על ראשם כמין כתר וכדכתיב בי מלכים ימלוכו ואחז"ל מאן מלכי רבנן.

השפעת רוחניות בשבועות וגשמיות בשמחת תורה

סיפר הגאון הצדיק מלינו זצ"ל, ששמע מהרב הקדוש ה'חקל יצחק' זצ"ל בשמיני עצרת על מאמר הגמרא בבא בתרא (עד), אמר ליה, תא אחוי לך היכא דנשקי ארעא ורקיעא אהדדי. אמר, בהקדם דברי הבעל שם טוב הקדוש, שבשמיני עצרת משפיעים רוחניות ובשמחת תורה משפיעים גשמיות, ואמר שבשמיני עצרת איתא שהשם יתברך, אמר לכנסת ישראל עשו לי סעודה קטנה שאהנה מכם.

וזהו הכוונה היכא דנשקי ארעא ורקיעא אהדדי, מרמז על שמיני עצרת, ממשיך הגמרא שקלתא לסלתא, אתנחתא בכוותא דרקיעא, וברשב"ם על סלתאי - סל לחם שלי, היינו שהניח סל לחם שלו בחלון השמים, אדמצלינא בעיתיה ולא אשכחיתה אחר שהתפלל חיפש את סל הלחם שלו ולא מצאה, אמינא ליה, איכא גנבי הכא, אמר לי, האי גלגלא דרקיעא דהדר זהו גלגל שמסתובב, נטר עד למחר הכא ומשכחת לה - המתן הכא עד למחר ותמצא סל לחם.

אמר הרב הקדוש ה'חקל יצחק' על זה, שהסל לחם מרמז על גשמיות, וכיון שראה שביום שמיני עצרת שמרמזו בנשקי ארעא ורקיעא כנ"ל, לא נענה על גשמיות, על כן שאל האיכא גנבי, היינו אם נגנבו כל התפילות של בני ישראל ולא נענים, ענה לו האי גלגלא דרקיעא - היום בשמיני עצרת נענים על רוחניות, כנזכר לעיל בשם הבעל שם טוב, המתן הכא עד למחר - בשמחת תורה, שנענים על גשמיות, ותמצא את הסל עם לחמד.

(הגה"ק רבי יצחק אייזיק וייס, שיח זקנים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תכוננו"

שמה לה למטרה

לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית

ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף

העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

נותרים את הלב לנזקקים

שמחת אמת מהיא

"וזאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות". הפסוק הזה מופיע בזכריה י"ד פסוק י"ט. צריך להבין, מהו החטא על הגויים שלא באו לחוג את חג הסוכות, מדובר באחרית הימים, בימות משיח, הרי אין זה משבע מצוות שחייבים בהם בני נח, ומדוע קורא לזה הנביא חטאת?

דוד המלך אומר בתהילים, "וְאֶנִּי בְחֻלּוֹתַי לְבוּשִׁי שֶׁקַּע עֲנִיטִי בְצוּם נִפְשִׁי" (תהלים לה, יג) כשהשונאים שלי חולים אני לובש שק ומתענה עליהם, כזו היתה אהבת הבריות של דוד המלך אפילו לשונאיו, ועוד מוסיף, נתת שמחה בליבי מעת דגנך ותירושך רבו, דוד המלך הגיע לכזו מדרגה באהבת הבריות שהיתה לו שמחה בשמחת שונאיו, וכן צער בצערם.

לשמוח בשמחת חבריו זו מעלה גדולה עד מאד, קשה למצוא אותה אצל אנשים היום, קשה מאד למצוא אותה. לשמוח בשמחת חבריו היא מעלה גדולה עד מאד, ואילו להשתתף בצער חברו, אומר הסבא מקלם וצ"ל, שאינה ראייה עדיין באהבת הבריות, למה? היות והאריה אחרי שהוא טורף הוא נהיה טוב לכולם, הוא הוציא מעצמו את הארס, כמו כן האדם כשרואה שלחברו קרה אסון הוא נהנה מזה ויצא ממנו ארס הרע שבו, אח"כ הוא יכול להשתתף בצער חברו. אך המדרגה הגדולה היא אם האדם משתתף בשמחת חברו אז זה מוכיח את דרגתו באהבת הבריות שהיא טהורה.

שמח שיש אדם אחד פחות שצריך להאנח לזה הגיע דוד המלך ששמח שרבו דגנים ותירושם של שונאיו, ודוד אומר על כלל ישראל שהגיעו למדרגה כזו של שמחה במשיעבוד, הינכם צריכים להשתתף בשמחתם ולקבל את פניהם בלחם ומים, ומשלא עשו

שיש שמחה אצל השני ואפילו אצל שונאו. כן הרי מוכח שהם מושחתים בטבעם ועל כך נענשו. קשה לאנשים לשמוח בשמחת חברם, זה בגלל הקנאה והעין הצרה, שרוב העולם הם מתלמידיו של בלעם, מעטים הם אלה שהם תלמידיו של אברהם. שאלה: יש כאלה?

הרב: אל גוי חרב ולא יהרגו הסורים את המורדים והמורדים את הסורים.

ודאי, ודאי, הרי תלמידי רבי עקיבא מתו שלא חלקו כבוד זה לזה, אז ז"א הדברים אינם פשוטים להגיע לדרגה של לשמוח בשמחת חברו. יש אנשים באים לחתונות לשמוח את בטנם ואת רגליהם ולרקוד ולהפגש עם חברים ולשוחח על דא ועל הא, אבל מעטים האנשים ששמחים באמת. להשתתף בצער אנחנו רואים יותר, והבנו כבר למה, אריה אחרי שהוא טורף אז הוא טוב לבריות.

ה' ירחם על עמו ישראל שיתקנו את מידותם ויתמידו ללמוד בארחות צדיקים לתקן מידה מידה.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 22.09.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר)
077-3532243

לדברינו מיושב כי אם הגויים אינם מושחתים הרי עליהם להודות לקב"ה על החסד שעשה לנו, בזה ניכרת אהבת הבריות שלהם.
מוריני ורבינו המשגיח מלומז'ה, רבי משה רונשטיין וצ"ל אמר, שכשהוא רואה אדם שהוא עשיר ולא חסר לו מאומה, הרי הוא

לחזרה בתשובה שלמה
מהרה וזיווג הגון
בעילום שם
לעילוי נשמות
משה בן יונה חממה

לזיווג הגון מהרה
שילה בן ורד
אריאל בן רוזה
אבנר מזאין בן ג'ולייט

לעילוי נשמות
אברהם בן מינה
דייזי בת חביבה
גיורא בן שרה וישראל

לזיווג הגון מהרה
דוד בן אריאלה
לעילוי נשמות
יהודה בן שלום

לחזרה בתשובה ורפואה
אבנר אסתר בת זאודה
ישארג בת אסצ'לה
וכל צאצאיהן

יהודה בן אדרת
ואליה בן שרה
יוכו להיות צדיקים
תלמידי חכמים
ויראי שמים

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
רינה בת איבון
רוזה בת פרידה

לעילוי נשמות
אפרים בן שושנה
אליה בן נינה

עולו אושפיזין בצדקה!

ושמחת בחגך למהדרין גם למשפחות הנזקקות!

משה

יעקב

יצחק

אברהם

דוד

יוסף

אהרן

ניתן ומצוה לתרום מכספי מעשר גם בקישור המצורף

לפרטים חייגו או שלחו הודעה - 054-6091685 | 054-4785404

